

INSTRUMENTACJA.

XVIII.

(Ciąg dalszy)

Bęben mały.

Pałeczki dla bębnów są z drzewa, cylinder zaś z blachy mosiężnej. Ton nie ma ściśle określonej wysokości. Służy głównie do maskowania rytmu lub wytwarzania szmeru przy pomocy werbla.

Manjery wykonawcze są dwojakiego rodzaju: pojedyncze uderzenie przy pomocy jednej pałeczki

 (*ta*) należą do rzadkości, zwykle używa się podwójnego uderzenia, przy którym obydwie pałeczki prawie równocześnie uderzają, a ucho odnosi wrażenie przednutki, notuje się lub (*fla*).

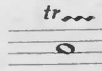

Rozróżniamy uderzenia szarżowane (*coup de charge*) z silnym akcentem na pierwszej nucie:

Uderzenia toczkowe (*ra*) składają się z 3, 4,

5, 6, 7, 8 i więcej uderzeń:

Wytrzymany werbel notuje się znakiem tryla

lub tremola lub

Notuje się zwykle bez klucza lub w kluczu wiolinowym, czasem dla oszczędności na jednej linji, podobnie jak wszystkie instrumenty perkusyjne bez ściśle określonej wysokości tonowej.

Bębny tłumi się przykrywając je grubszym materiałem.

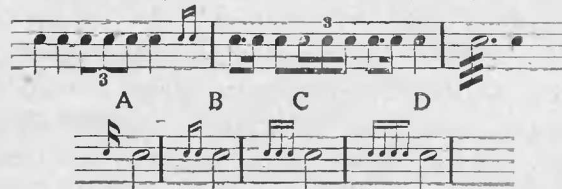
Tamburino.

Jest to rama z jednej strony obciążona skórą, gra się trzema sposobami: poruszając skórę grzbietem dłoni lub potrząsając instrumentem, tak iż wpra-

wione w ramę płytki metalowe brzęczą; w końcu zaś pociera się błonę końcem kciuka, przez co powstaje krótki werbel.

Triangel.

Nadaje się do rozmaitych kombinacji rytmicznych, uderza się pojedynczo, podwójnie, potrójnie i t. d.

A przednutka daje rozmach.

B uderzenie potrójne jest wyśmienite, gdyż pierwsze i ostatnie ma ten sam kierunek (z strony prawej ku lewej).

C jest mniej naturalne bo początek i koniec ma inny kierunek.

D bardzo dobre, jak zresztą wszystkie nieparzyste uderzenia.

Dla uzyskania pianissima porusza się pałeczką metalową w górnym kącie trójkąta.

(C. d. n.)